

til hvad de blive brugte. Af det Product, som frembringes ved Stamsutteriet, blive de Heste, der ubrangeres som ubdygtige, folgte, for at de Penge, der faaes for dem, kunne blive anvendte til Stutteriet, medens derimod de Heste, som ikke kunne beholdes i Stutteriet, fordi Numrene der ere besatte, men som dog ansees for væltjenlige til at fremme Hestavlens i Landet, blive folgte af ganske andre Grunde. Med Hensyn til dem er det Siemed, man sætter sig, at de skulle ud i Landet og virke i deres Raad til at forbedre og forædle Racerne, jo ikke opnaaet alene derved, at de sælges, og derfor kan det være hensigtsmæssigt her at opstille den Betingelse, at de kun sælges paa saadanne Vilkaar, at de blive i Landet og anvendes der. Jeg troer ikke, at den Priis, man kan faae for dem, herved vil blive formindsket; men selv om dette var Tilfældet, er Siemedet jo ikke at bringe den høist mulige Priis ud, men at virke til, at disse Heste blive til Gavn for Landet. Jeg skal støttet paa tidligere Erfaringer, gjøre opmærksom paa, at hvis man ikke sætter dette Vilkaar, kan man let komme til at holde Stamstutteriet væsentlig til Fordeel for Skaane.

Ordføreren: Jeg erkjender Bøgen af den ærede Ministers Bemærkninger i Anledning af Indstillingen til § 11, men jeg veed ikke, hvorledes Udvalgets øvrige Medlemmer tænke derom. Jeg for min Person skal være tilbøjelig til at gaae ind paa den Betragtning, som den ærede Minister har udtalt. Skjøndt jeg ikke vil sige, at jeg anseer det for saa overordentlig nødvendigt, troer jeg dog, at det kunde gavne i adskillige Tilfælde; men den høitærede Minister vil see, at saa maatte denne Passus omredigeres, og hvis den skal gaae ud ved Afstemningen, skal jeg conferere med Udvalget og Ministeren om, hvad man kunde sætte ind i Steedet. Jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger om Betydningen af Stamstutteriets Flytning til Sjælland, hvilken den høitærede Minister ikke syntes at anslaae meget høit med Hensyn til Virkningen paa Racen. En meget kyndig Veterinair, som har omdeelt et Skrift til Udvalget, har paa det Allerstærkeste udtalt sig derimod. Jeg veed ikke, om den høitærede Formand tillader, at jeg oplæser et

Par Pinier. (Formanden: Naar det ikke er for langt!). Det er kun et Par Pinier. Der er Tale om Flytning til Sjælland. Han siger: „Dg dog ligger der i denne tilshneladende saa uslyldige Udtalelse en fuldstændig Fornægtelse af en af Grundreglerne for enhver Virksomhed, der benytter Naturens Kræfter — — det er Naturforholdene og de ydre Omgivelser i det Hele (baade de naturlige og de kunstige), der bestemme Dyrets hele Form og Bestaffenhed.“ Hans Mening er her meget stærkt udtrykt. Jeg vil ikke sige, at jeg selv vilde bruge fuldt saa stærke Udtryk, men jeg er fuldstændigt overbevist om, at i Realiteten har han Ret. Det Forslag, som den høitærede Minister har gjort med Hensyn til at tilføie til vor Indstilling under § 9: „eller andet Blod,“ vil jo rigtignok, efter hvad jeg har erfaret i Udvalget, vanskeligt faae Majoritet for sig. Jeg veed ikke, om det er fuldkommen med Rette; men det engelske Fuld-blod er hos Mange kommet i Miscredit, maaskee fordi vi her i Landet i Regelen have faaet daarligere Exemplarer. Der er kyndige Folk, som mene, at selv om vi fik gode Exemplarer, vilde det være i Utide. De have meent, at der ikke er Hopper, som passe til dem. Det er som bekendt en meget kunstigt udviklet Race, hvis store Fortrin i mange Henseender forresten Ingen kan erkjende mere end jeg, men, som just fordi den er meget kunstigt udviklet og udviklet i et ganske bestemt Siemed, idet Alt er concentreret paa at frembringe Hurtighed, har faaet en fra de fleste andre Heste meget afvigende Legemsbygning; navnlig ere Bagbenene stærkt udviklede paa dem, næsten som hos adskillige af Springdyrene, s. Ex. Haren hos os. Nu er det sandt nok, at der som man havde Hopper, som passede til dem, og havde saa stort Forbrug for dem enten i eller udenfor Landet, at det kunde betale sig at opdrætte dem, saa kunde der ikke være Noget til Hinder for at anskaffe en saa eiendommelig og kostbar Hesterace, men det troer jeg ikke, der er. Man faaer dem vel godt betalte, men jeg troer ogsaa, at de koste meget at opdrætte, navnlig derved, at der, i Forhold til Føllenes Antal, som falde efter dem, altid findes en uforholdsmæssig stor Deel, som ikke kan kaldes ædle Exemplarer af denne Race. Som